

(55.700 + 2.700) kr. $\times$ 1.500 eller knap 88 mill. kr. een gang for alle.

Efter lovforslaget vil statens udgifter til rentesikring til samme årgang byggeri og under samme forudsætninger andrage ca. 6.000 kr. $\times$ 1.500 = ca. 9. mill. kr. i det første år. Der ydes fuld rentesikring i 4 år, dvs. 36 mill. kr. for den pågældende årgang i denne 4 års periode. I de følgende 8 år aftrappes rentesikringen efter en glidende skala, og i den 8-årige aftrappingsperiode bliver udgifterne til rentesikring i alt ca. 28.000 kr. $\times$ 1.500 = 42 mill. kr. Over den i alt 12-årige periode bliver statens samlede rentesikringsudgifter til den pågældende årgang byggeri i alt 78 mill. kr.

Ud over rentesikring yder staten i det første år lån på 89.600 kr. $\times$ 21 pct. $\times$ 1.500 = 18.800 kr. $\times$ 1.500 = ca. 28 mill. kr. og monteringslån på 2.700 kr. $\times$ 1.500 = ca. 4 mill. kr. eller i alt ca. 32 mill. kr. Statens samlede udbetalinger over hele 12 års perioden bliver således større end efter de gældende regler, men forskellen i rentetilskrivning i de to ordninger må her tages med i betragtning.

b. Kommunernes udgifter til lån på 5 pct. af værdien af den pågældende årgang vil andrage ca. 4.500 kr. $\times$ 1.500 = 6,75 mill. kr., hvilket er en merudgift for kommunerne sammenlignet med de gældende regler.

c. Foranstående beregninger af det offentliges udgifter efter lovforslaget forudsætter som nævnt, at byggeriet udføres ved det hidtidige udgiftsniveau, og en beregning af den leje, dette medfører, viser en månedlig husleje på ca. 570 kr. pr. værelsenhed inklusive de traditionelle „kollegieydelse“ i form af el, varme, rengøring m. v. Sigter man imidlertid — som anført i bemærkningerne til kap. IX — eksempelvis mod en husleje på maksimalt 450 kr. månedligt i landsgennemsnit, vil dette med de foreslåede støtte-regler forudsætte, at anskaffelseessummen må nedbringes til ca. 71.600 kr. mod de ovenfor forudsatte 89.600 kr. Nedbringelsen må — om nødvendigt — søges muliggjort ved at lempe på kravene til værelsernes udstyr og størrelse, herunder omfanget af fællesfaciliteter.

Forudsætter man hele årgangen på 1.500 værelsenheder bragt på dette niveau, vil det offentliges støtteudgifter blive følgende:

Statens rentesikring vil andrage ca. 7,2 mill. kr. det første år.

Den samlede rentesikring til årgangen vil andrage ca. 62,4 mill. kr. over 12 års perioden.

Statslånet på 21 pct. og monteringslånet vil udgøre (15.000 + 2.700) kr. $\times$ 1.500 = 26,5 mill. kr.

Kommunernes lån for en årgang vil i alt udgøre ca. 3.600 kr. $\times$ 1.500 = ca. 5,4 mill. kr.

Det må i denne forbindelse erindres, at de allerede foreliggende projekter til kollegiebyggeri, hvoraf en del må forudsættes at blive realiseret, er udarbejdet efter de gældende standardkrav med deraf følgende højree anskaffelseessummer, og at der derfor i en overgangsperiode må regnes med lidt større støtteudgifter, end hvis samtlige 1.500 værelsenheders standard svarede til den reducerede anskaffelseessum, som en leje på 450 kr. månedligt forudsætter.

4. Den i lovforslagets kap. X foreslåede ændring af støttereglerne for institutionsbyggeri m. v. skønnes hverken at ville medføre besparelser eller merudgifter for det offentlige. Lejefastsættelsen m. v. for institutionernes benyttelse forudsættes uændret.

Det foreslåede bortfald af adgangen til at yde rentesikring til visse institutioner kan indebære besparelser for staten og modsvarende merudgifter for kommunerne, når sammenlignes med det bestående, men kun i beskeden omfang, og forslaget indebærer alene, at det samlede tab ved institutionernes drift fordeles på staten og kommunerne, således som det er forudsat i den øvrige lovgivning.

5. De årlige udgifter til pligtmæssige lån til betaling af beboerindskud andrager ca. 30 mill. kr., hvoraf staten stiller de 20 mill. kr. til rådighed for kommunerne. I finansåret 1973-74 var tabet på disse lån knap 1,5 mill. kr., hvoraf statens andel udgjorde knap 1 mill. kr., og kommunernes knap 0,5 mill. kr.

I lovforslagets § 79 foreslås den gældende indtægtsgrænse på 24.000 kr. forhøjet til 35.000 kr. Forslaget medfører i princippet ingen merudgifter, idet forhøjelsen alene er en følge af prisudviklingen siden juni 1970, hvor den da gældende indtægtsgrænse på 21.000 kr. blev forhøjet til 24.000 kr. Der sker således ingen udvidelse af de befolk-